

Συνεργασία «στηριγμένη στο κίνημα»

Δέκα άξονες για μια κυβέρνηση της Αριστεράς προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ

Δημοσίευση: 01 Μαρ 2012, 19:08

Ο πρόεδρος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας (Φωτογραφία: Eurokinissi)

Αθήνα

Δέκα κεντρικούς προγραμματικούς άξονες προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ για μια αριστερή ριζοσπαστική πολιτική, την οποία θα μπορούσε να εφαρμόσει μια κυβέρνηση της Αριστεράς, «στηριγμένη σε ένα ενωτικό, αγωνιστικό, μαχητικό μαζικό κίνημα».

Σύμφωνα με το τελικό κείμενο απόφασης της πρόσφατης Πανελλαδικής Συντονιστικής Επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ (18-19.2.2012), το οποίο παρουσιάζει [Το Βήμα](#), η πρόταση αφορά την περίοδο μέχρι τις εκλογές, τις ίδιες τις εκλογές, αλλά και τη μετεκλογική περίοδο.

Κρίνεται ως αναγκαία η δημιουργία ενός αριστερού, προοδευτικού αντιμνημονιακού-αντιεοφιλελεύθερου μετώπου πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων, το οποίο θα εκφράσει την ευρύτερη δυνατή συσπείρωση των δυνάμεων της Αριστεράς, των δυνάμεων της

ριζοσπαστικής οικολογίας και των δυνάμεων που απομακρύνονται οριστικά από τις επιλογές και την πολιτική της κυβέρνησης και των κομμάτων του δικομματισμού.

Όπως σημειώνεται στο κείμενο, «όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι μια Αριστερά συσπειρωμένη σε πολιτικό και κοινωνικό επίπεδο είναι σε θέση να ανατρέψει το πολιτικό σκηνικό. Γι' αυτό και η συσπείρωση της Αριστεράς είναι αίτημα της κοινωνίας και οι ηγεσίες των πολιτικών δυνάμεων της Αριστεράς οφείλουν να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων και να ανταποκριθούν σε αυτό το αίτημα της κοινωνίας».

Μάλιστα, επισημαίνεται ότι μπροστά στον πόλεμο που έχουν εξαπολύσει οι ελίτ, οι τράπεζες, οι «αγορές», το κεφάλαιο ενάντια στον κόσμο της εργασίας, η Αριστερά οφείλει να αντιπαραβάλει μια εναλλακτική πρόταση απέναντι στην κρίση και μια εναλλακτική κυβερνητική πρόταση.

Οι δέκα άξονες

Στην κατεύθυνση αυτή, οι κύριοι άξονες της προγραμματικής πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ είναι οι εξής:

1. Απεμπλοκή από το μνημόνιο. Η τρόικα «πρέπει να απομακρυνθεί από τη χώρα». Ένας νέος συνασπισμός εξουσίας με ισχυρή λαϊκή εντολή θα καταγγείλει το Μνημόνιο και το Μεσοπρόθεσμο, θα καταργήσει όλα τα αντιλαϊκά μέτρα που απορρέουν από αυτά, καθώς και τις δανειακές συμβάσεις και τις δεσμεύσεις τους.

2. Ανατροπή της νέας δανειακής σύμβασης και των μέτρων που τη συνοδεύουν.

3. Ανατροπή της λιτότητας/ αναδιανομή του πλούτου / εξεύρεση νέων πόρων. Περιλαμβάνονται μέτρα όπως: φορολόγηση των μεγάλων εισοδημάτων, κατάργηση των προκλητικών φοροαπαλλαγών, δήμευση περιουσίας σε περιπτώσεις διαφθοράς, ειδική εισφορά στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές, άρση του τραπεζικού και εμπορικού απορρήτου, διαχωρισμός κράτους-Εκκλησίας, κρατικοποίηση της μεγάλης εκκλησιαστικής και μοναστηριακής περιουσίας, διεκδίκηση του γερμανικού κατοχικού δανείου, των επανορθώσεων και αποζημιώσεων για τα θύματα της κατοχής.

Ως κύρια άμεσα μέτρα επιβίωσης του λαού αναφέρονται μεταξύ άλλων τα εξής: αύξηση μισθών και συντάξεων, κατάργηση όλης της αντεργατικής νομοθεσίας των τελευταίων χρόνων, κατάργηση των άτυπων, μερικών και ελαστικών σχέσεων εργασίας, μείωση των έμμεσων φόρων, κατάργηση των χαρατσιών, μείωση της φορολόγησης των χαμηλών εισοδημάτων. Κατάργηση του Φ.Π.Α. στα είδη ευρείας λαϊκής κατανάλωσης, κατάργηση του άρθρου 99 του Πτωχευτικού Κώδικα. Δέσμευση υπέρ των εργαζομένων της προσωπικής περιουσίας εργοδοτών που δεν καταβάλλουν τους μισθούς.

4. «Προτεραιότητα για την Αριστερά είναι η κοινωνία και οι ανάγκες της». Η κρίση χρέους, σημειώνεται, χρησιμοποιείται ως μοχλός πίεσης χάριν των συμφερόντων του κεφαλαίου.

5. Προτάσσεται η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, χωρίς μνημόνια λιτότητας. Σε αυτή την κατεύθυνση, «πρέπει να αξιοποιηθούν όλα τα όπλα επιθετικής αναδιαπραγμάτευσης του χρέους, τα οποία δίνουν χρόνο για να εξελιχθεί ένα πρόγραμμα ανασυγκρότησης της οικονομίας της χώρας». Στη θέση «της αδιέξοδης και καταστροφικής διαδικασίας του PSI», αντιπροτείνεται αναστολή πληρωμών προς τους πιστωτές για εύλογο χρονικό διάστημα.

6. Δημόσιο χρηματοπιστωτικό σύστημα υπό κοινωνικό-δημοκρατικό έλεγχο. Εθνικοποίηση/κοινωνικοποίηση των τραπεζών.

7. Μέτρα για την οικονομική ανασυγκρότηση της χώρας και για ένα νέο παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο, στη βάση των αναγκών της κοινωνίας και της προστασίας του περιβάλλοντος

8. Υπεράσπιση δημόσιων αγαθών Υγείας – Παιδείας – Κοινωνικής Ασφάλισης.

9. Υπεράσπιση της δημοκρατίας (εισαγωγή μορφών άμεσης και συμμετοχικής δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου, η διεκδίκηση νομιμοποίησης και ίσων δικαιωμάτων για τους μετανάστες και τις μετανάστριες, η απλή αναλογική, η ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος)

10. Λαϊκή κυριαρχία, ανεξαρτησία. Ριζικός αναπροσανατολισμός της εξωτερικής πολιτικής, απεγκλωβισμός από το ΝΑΤΟ και «τον επικίνδυνο άξονα στρατιωτικής συνεργασίας με το Ισραήλ». Υιοθέτηση μιας νέας, πολυδιάστατης και ενεργητικής, εξωτερικής πολιτικής με στόχο την ειρήνη, τη σταθερότητα και τη συνεργασία των λαών.

Newsroom ΔΟΛ